

Efterhaanden er Indforskrivningen af Emballageglas ogsaa bleven belemret med ren Humbug. Ved Udstedelsen af Resolutionerne er man formodentlig gaaet ud fra, at halvhvidt Glas er en simplere Vare end hellehvidt, og det er det jo ogsaa; men Toldvæsenet er formodentlig ubekendt med, at Importørerne bestille Glassene med en grønlig Tone for at faa dem ind som 1½ Skillings Varer, og at dette naas, ved at Glasfabrikanter, som kun ere indrettede paa at fabrikere hellehvidt Glas, ganske simpelt forurene Glasmassen. Dette „Raffinement“ koster jo ikke mange Penge. Holmegaards Glasværk bruger ved Indforskrivningen samme Trafik. Der er ikke anden Vej at komme uden om de for al Kendskab til Glasfabrikation blottede Resolutioner.

At Toldvæsenet, efter at være kommet til Erkendelse af dette Virvar, som det for enhver er umuligt at undlade at komme til Erkendelse af, og hvilken Erkendelse jo ogsaa med klare Ord vedgaas i Anmærkningerne til Regeringens Forslag, gør Skridt til en Forandring, er ikke mere end billigt; men det er meget ubilligt, at Skridtet ikke gøres helt ud, og at Medicinglas ikke sættes ind under den Position, hvor de rettelig høre hjemme. Der er ingen Mening i at skille Medicinglas ud fra andre hvide Hulglasvarer. Ad administrativ Vej har man i Tidens Løb faaet Medicinglas eskamoteret over i samme Position som almindelige Øl- og Vinflasker, uagtet den helt forskellige Fabrikationsmaade. Da den nuværende Toldlov traadte i Kraft, var der ikke et Menneske, som tænkte paa at søge dem der. Glasværkerne have maattet finde sig deri i Haab om, at der, naar den ny Toldlov kom, vilde blive indført naturlige Forhold. Men Regeringen, som jo maa have indset det meningsløse i Situationen — siden den dog foreslaar en Forhøjelse, der jo ellers ikke staar i Samklang med hele Lovforslagets Karakter — indskrænker sig til en Forhøjelse, som holder en Middelvej mellem, hvad den nuværende Toldlov i rigtig Forstaaelse af Forholdene oprindeligt maa have tænkt, og det, som man ad administrativ Vej i fuldstændig Misforstaaelse af Forholdene er gledet over til.

Den foreslaaede Forhøjelse er absolut for lille og forhindrer neppe, at hele Medicinglasproduktionen her i Landet lidt før eller senere nedlægges. Under alle Omstændigheder maa Holmegaards Glasværk indrette sig derpaa og holde sig klar til at udvide sin allerede betydelige Import af tyske Medicinglas. Man har fundet sig i at vegetere paa denne Vare, fordi man har haabet paa bedre Forstaaelse af Forholdene, men naar dette Haab brister, er der ingen Mening i, at man vedblivende beskæftiger sig med en Fabrikation, som paa Grund af Udlandets storstilede Konkurrence ganske udelukker alt Udbytte. Blicher den i Regeringsforslaget nævnte Told den definitive, er der ikke anden Redning for Medicinglasfabrikationen end en Nedsættelse af Arbejdslønnen, og dette staar for meget i Strid med Tidernes Krav til at kunne tænkes gennemført. Basere en Fabrikation paa en uafbrudt Kamp med Arbejderne vil under alle Omstændigheder Holmegaards Glasværk ikke.

Undertegnede A/S „De forenede Glasværker“ (Aarhus og Odense) kan i et og alt tiltræde den af „Holmegaards Glasværk“ foranførte Fremstilling af Sagen, og vi kunne endvidere tilføje, at vi beskæftige c. 450 Arbejdere og udbetale aarlig i Arbejdslønninger over ½ Mill. Kr.

Vi have med de nuværende Toldforhold og høje Arbejdslønninger betydelig Konkurrencekamp med Udlandet, og selv om Kultolden bliver ophævet, er dette for intet at tale om mod den betydelige Nedsættelse i Tolden, c. 33 pCt. for Pos. 51.

I denne Forbindelse kunde det ikke være overflødigt at bemærke, at de danske Glasværker, saafremt Talen er om Salg til Tyskland, ere særdeles uheldigt stillede. Thi ikke alene er den tyske Indførselstold betydelig højere end den danske, men Fragtforholdene ere ogsaa i høj Grad i vor Disfavør. Paa samme Tid som de tyske Glasværker ere saaledes beliggende, at de ere nær ved de store Handelscentrer i det indre af Tyskland og derfor have meget smaa Fragtudgifter, maa de danske betale fuld og høj Fragt til de tyske Markeder. Men naar de tyske Glasværker skulle eksportere, nyde de som bekendt godt af den meget store Fragtnedsættelse, som ydes for „Ausfuhrgut“.

Saafremt den nævnte Toldnedsættelse for Pos. 51 finder Sted, vil dette for den væsentligste Del af vor Produktion (særlig Lampeartikler) være til betydelig Skade og gøre det tvivlsomt, om vi ville kunne fortsætte Fabrikationen.

Medens de foranstaaende Udtalelser, for saa vidt de ikke gælde Glasfabrikationen i al Almindelighed, kun tage Sigte paa Fremstillingen af de saakaldte Hvid-